

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 441. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053903275312/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

de Øiebliklig kan give dem i Kamp med vores og vende om fra vores uden noget Tab Da deres Maskinnerier er indrettet med flere Hestes kraft en som vores og ders Kanonner skyder længer en som vores . . .

Ciſtrin den 24de Juli 1864

. . . det glæder mig meget at Eders Sæd seer saa god, og staaer saa Frydefuld, og at Eders Kreature er i god Orden, men det skulde være mig Langt større Glæde naar jeg snart kunne komme hjem til Eder igjen, . . . hvad det angaaer med Reenlighed, er her en god Orden . . . Alt dette er jo meget Godt, det var daarlignere i Vinterens Tid, da vi sov saa mangen Gange paa det Hvide Tæppe, som Gud havde ladet brede over Jorden. jeg seer af Eders Brev at der ventes paa Fred, der hjem, af denne Vaabenstilstand skulde man nok tro at der kunne blive Fred men jeg troer nu intet der om, det over gaaer min Forstand, her tales om at inden 14 Dage skulle vi være i Kjøbenhavn, men de fortællinger har man hørt saa ofte, det er kun for at Drelle os, men Gud gid det snart kunne Skee, saa dette kunne blive det sidst, B, C, . . . vi har en Skolelære, fra Kjøbenhavn, som er fangen tilligemed os, han har i den sidste Tid begynt med at Underviise i Skrivnig, Regning og Læsning, hvilket jeg med Iver søger; det faaregaaer 2 Timmer hver Dag, der er nu ikke saa mange, og deeltager deri, Vi skriver Bogstaver, og Tal, jeg more mig ret Gemyttelig, ved den Skolegang, han siger til mig at om fjorden Dage kan jeg ikke lære

dig meer i Skjønkskrivning men i Retskrivning; for jeg staver fjeil, . . . nu til slutning vil jeg ønske at dette var det sidste Brev, jeg skriver til Eder med den Bys Navn, oven over, og i skal heller ikke skrive til mig de første Dage, for med Guds hjælp Haaber jeg at være i Kjøbenhavn om en 14 Dages Tid; nu vil jeg bede Eder at hilse Alle gode Venner og Bekjendte fra mig, I, selv Hilses baade først og sidst, forglem ei at Helse Alle Peder, S., fra mig, og Helse Peder Hjulmand, Lev nu saa vel kjære Forældre, som det i Hjemmet kan tillade, det er en streng Tid for Eder hermed slut jeg min ringe Skrivelse, og paa det Ærbødigste, tegner jeg mig

Rasmus M.

— *Blandt de mest udførlige Dagbøger fortjener ogsaa en 23-aarig, østjydske Gaardmandssøn at blive anført med nogle Brudstykker. Forfatteren er menig i 9. Infreg. og begynder sine 54 Kvartalsider store Optegnelser med Afrejsen fra Hjemmet d. 29. Novbr. 1863. Den 9. December fortæller han, hvorledes han og hans Kammerater efter en yderst anstrengende March paa 5½ Mil (†) «fik nu atter en Lod, nemlig at sove i Halm, istedet for Seng, og aildt i de Tydske som vi ei forstod og kjedede os ofte, ellers Folkene vare flinke nok imod os; . . . og vi tillige Gjæstede dem med blid Venlighed indtil næste Morgen . . .» I Plön faar han anvist Sengeplads hos en Bager «hvor jeg ogsaa traf det saaledes at komme i Kammer til 6 Tydske [d: danske Holstenere] Soldater. Bagerens Datter andviste mig omtaltes Kammer oppe paa anden Etage, jeg*